

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ž.**, so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **J.**, bývajúcemu v H., ktorý podniká pod obchodným menom I. – J., IČO: X., zastúpenému JUDr. D., advokátom so sídlom v H., **o zaplataenie 196 591,50 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16 C 177/2006, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. marca 2008 sp. zn. 8 Co 42/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov uznesením z 2. februára 2007 č.k. 16 C 177/2006-168 konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal na žalovanom zaplataenia nájomného za užívanie nebytových priestorov v zmysle nájomnej zmluvy z 20. decembra 1996 č. 512-037/96 vo výške 196 591,50 Sk s príslušenstvom, zastavil. Súčasne vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca neodstránil nedostatok podmienky konania, spočívajúci v preukázaní oprávnenia JUDr. A. na podpísanie žaloby a keďže pre tento nedostatok nemožno v konaní pokračovať, konanie s poukazom na § 103 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p. zastavil. Výrok náhrade trov konania odôvodnil poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením z 31. marca 2008 sp. zn. 8 Co 42/2007 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca písomným potvrdením doručeným súdu

29. novembra 2006 preukázal, že JUDr. A. bol oprávnený v danej veci podpísať žalobný návrh za žalobcu na základe poverenia generálneho riaditeľa I., čím nedostatok podmienky konania bol odstránený. Preto nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu napadol žalovaný dovolaním, v ktorom uviedol, že toto rozhodnutie nemá oporu v skutkovom stave a spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Nestotožnil sa s právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého potvrdenie žalobcu doručené súdu 29. novembra 2006 preukazuje oprávnenie JUDr. A. podpísať žalobu v danej veci. V tomto smere poukázal na to, že uvedené potvrdenie je v rozpore so všeobecnou časťou nariadenia č. 10/2002 z 24. januára 2002. Dovolateľ vzhľadom na to žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení dovolaniu žalovaného poprel opodstatnenosť jeho dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Pokiaľ bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa ak a/ odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

Žalovaný napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Takéto uznesenie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, a preto prípustnosť dovolania z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nemožno vyvodit'.

V danej procesnej situácii by dovolanie žalovaného bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k procesným vadám vymenovaným v § 237 O.s.p. Dovolací súd, zo zákona povinný prihliadať, či v konaní nedošlo k procesným vadám v zmysle uvedeného ustanovenia (viď § 242 ods. 1 O.s.p.), neskúmal prípustnosť dovolania len podľa ustanovení § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné aj proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ žiadnu z týchto väd v dovolaní nenamietal a jej existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto nemožno vyvodit' ani z § 237 O.s.p.

Dovolateľ namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantným dovolacím dôvodom, prípustnosť dovolania ale nezakladá. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania ani podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože súd svojím rozhodovaním neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka. Ak aj súd prípadne nesprávne aplikuje určitý právny predpis alebo ho nesprávne interpretuje alebo ak zo správnych

skutkových záverov vyvodí nesprávne právne závery (pozn.: dovolací súd rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nejde o vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Rovnako je na tomto mieste potrebné uviesť, že procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. nezakladá ani to, pokiaľ súdy svoje rozhodnutie založili na neúplných skutkových zisteniach. Nedostatočné skutkové zistenie má za následok vydanie vecne nesprávneho rozhodnutia súdu, samo o sebe ale nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalovaného procesne neprípustné. So zreteľom na to ho odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. októbra 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková